

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 20. december 2021
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Louise Møbius Heidt-
mann
Sagsnr.: 2021-0030-6961
Dok.: 2234052

Besvarelse af spørgsmål nr. 303 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 303 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 29. november 2021. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Nick Hækkerup

/

Thomas Højgaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 303 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for, om den nuværende lovgivning medfører en utilsigtet og uhensigtsmæssig udfordring i snitfladerne mellem Lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet og Lov om social service, således at kommunerne afskæres fra at agere eller iværksætte foranstaltninger i forhold til familien, i de tilfælde hvor politiet har visiteret en sag til Ungdomskriminalitetsnævnet? Og er ministeren i bekræftende fald indstillet på at finde en løsning på dette?”

Svar:

1. Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Social- og Ældreministeriet, der har oplyst følgende:

”I juni 2018 blev den politiske ”Aftale om en reform af indsatsen mod ungdomskriminalitet – Alle handlinger har konsekvenser”, mellem den daværende regering (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti, indgået. Som en del af denne aftale blev der oprettet et Ungdomskriminalitetsnævn.

Børn og unge i Ungdomskriminalitetsnævnets målgruppe vil således som udgangspunkt skulle have deres sag behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet og ikke af kommunen eller det kommunale børn og unge-udvalg i det sociale system, som før reformen. Reformen indebærer ikke en ændring af det eksisterende system i lov om social service, men løfter derimod kompetencen til at træffe afgørelser i sager om børn og unge, der er dømt eller mistænkt for at have begået kriminalitet, over i Ungdomskriminalitetsnævnet.

Et barn eller en ung, der henvises til Ungdomskriminalitetsnævnet, og som herefter underlægges et forbedringsforløb, vil i den periode, forbedringsforløbet strækker sig over, primært være omfattet af lov om bekæmpelse af Ungdomskriminalitet. Barnet eller den unge vil dog, når forbedringsforløbet ophører, igen overgå fuldstændigt til det sociale system.

Når et barn eller en ung begår kriminalitet, vil politiet skulle vurdere, om barnet eller den unge er i Ungdomskriminalitetsnævnets målgruppe. Er barnet eller den unge i Ungdomskriminalitetsnævnets målgruppe, vil den pågældende skulle henvises til nævnet.

Børn og unge i Ungdomskriminalitetsnævnets målgruppe vil ofte have komplekse eller flere udfordringer, og der kan være

behov for at iværksætte særlig støtte, før sagen behandles i Ungdomskriminalitetsnævnet. Kommunalbestyrelsen vil kunne iværksætte særlig støtte eller forebyggende indsatser efter lov om social service, indtil Ungdomskriminalitetsnævnet træffer afgørelse i sagen. Herefter vil kommunalbestyrelsen alene kunne fastsætte supplerende foranstaltninger med samtykke fra forældremyndighedsindehaverne, dog ikke anbringelse uden for hjemmet, som alene kan fastsættes af Ungdomskriminalitetsnævnet. Kommunen vil dog fortsat kunne tilbyde forebyggende indsatser efter § 11, stk. 3, i lov om social service, hvis en sådan indsats vurderes at være relevant ved siden af et eventuelt forbedringsforløb fastsat af Ungdomskriminalitetsnævnet.

Træffer kommunalbestyrelsen afgørelse om særlig støtte efter lov om social service til et barn eller en ung, der er henvist til Ungdomskriminalitetsnævnet, f.eks. under screeningen eller i forbindelse med behandlingen af straffesagen, vil opretholdelse af denne støtte efter Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse kræve, at nævnet træffer afgørelse om, at støtten skal videreføres. I modsat fald vil den særlige støtte efter lov om social service ophøre, når nævnet har truffet afgørelse. Det gælder dog ikke støtte efter § 11 i lov om social service, som kan fortsætte uagtet sagens behandling og afgørelse i Ungdomskriminalitetsnævnet.

Hvis kommunen i forbindelse med iværksættelsen af en ungefaglig undersøgelse (eller på et andet tidspunkt) bliver opmærksom på, at barnet eller den unge har akut brug for støtte, og det ikke kan afvente sagens behandling i Ungdomskriminalitetsnævnet, kan formanden for kommunens børn- og ungeudvalg på samme måde som i dag træffe en foreløbig afgørelse om støtte efter § 75 i lov om social service. Kommunen vil endvidere på samme måde som i dag kunne iværksætte særlig støtte sideløbende med en ungefaglig undersøgelse efter reglerne i § 52, stk. 2, 2. pkt., i lov om social service.”

2. Formålet med Ungdomskriminalitetsnævnet er at sikre en hurtig konsekvens af kriminelle handlinger og et målrettet fokus på at bringe børn og unge ud af kriminalitet og tilbage i fællesskabet. Ungdomskriminalitetsnævnet fastlægger individuelle forebyggende indsatser for børn og unge i alderen 10 til 17 år med henblik på at få barnet eller den unge ud af kriminalitet og tilbage i fællesskabet.

Lov om bekæmpelse om ungdomskriminalitet har således til formål at forebygge ungdomskriminalitet ved at bringe børn og unge ud af en kriminel løbebane. Det har derimod ikke med lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet været hensigten at begrænse kommunernes mulighed for at udføre

tiltag som led i lov om social service med henblik på bl.a. at afhjælpe og forebygge sociale problemer, men derimod at løfte og fokusere opgaven, så den i højere grad målrettes mod, at barnet eller den unge kommer ud af kriminalitet.

En del af de initiativer, som findes i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, svarer til de foranstaltninger, der kan iværksættes efter lov om social service. I de tilfælde, hvor et barn eller en ung allerede er underlagt foranstaltninger efter lov om social service, når sagen indbringes for Ungdomskriminalitetsnævnet, skal der således tages stilling til, om disse foranstaltninger skal videreføres i regi af nævnet, jf. lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet § 33, 2. pkt.

Bestemmelsen har bl.a. til formål at klarlægge, hvordan forældremyndighedsindehaverne og barnet eller den unge stiller sig til foranstaltningen, og samtidig belyse, om foranstaltningen er egnet til at få barnet eller den unge ud af kriminalitet. Herved sikres en smidig overgang fra, at barnet er omfattet af ordningen i lov om social service til, at barnet er omfattet af ordningen i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Det sikres samtidig, at de foranstaltninger, som iværksættes af Ungdomskriminalitetsnævnet, er tilpasset den enkeltes forhold og behov.

Når børn og unge begår kriminalitet tidligt i livet, kan det være starten på en kriminel løbebane. Jeg synes derfor også, at det nuværende samspil mellem lov om social service og lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet på en hensigtsmæssig og fornuftig måde sikrer, at der både tages hånd om barnet eller den unges sociale behov og behovet for, at barnet eller den unge kommer ud af en kriminel løbebane.

Når det er sagt, så viser bl.a. den første af i alt seks devalueringer af Ungdomskriminalitetsnævnet fra april 2021, at nævnets arbejde på visse punkter kan forbedres og effektiviseres. I det nye år forventer jeg derfor at fremsætte et lovforslag, som bl.a. har til formål at gennemføre en række ændringer i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet med henblik på at styrke Ungdomskriminalitetsnævnets arbejde, effektivisere nævnsprocessen og nedbringe sagsbehandlingstiderne.